

Szczecin, 06.05.2022 r.

dr hab. Katarzyna Gadomska-Lila, prof. US
Uniwersytet Szczeciński

Ocena osiągnięć naukowych dr Joanny Dzieńdziory w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

Podstawa oceny

Podstawę formalną oceny stanowi pismo dr hab. Katarzyny Szczepańskiej-Woszczyzny, prof. AWSB – Prorektora ds. Nauki i Kształcenia, z dnia 02.03.2022 r., informujące, że Rada Dyscypliny Naukowej Nauki o Zarządzaniu i Jakości Akademii WSB działając na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), powołała komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Joanny Dzieńdziory w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości powierzając mi funkcję recenzenta w tym postępowaniu.

Podstawę prawną sporządzenia recenzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668). Do oceny przedstawione zostały następujące prace i dokumenty:

- wniosek dr Joanny Dzieńdziory skierowany na Wydział Nauk Stosowanych Akademii WSB (w domyśle do Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Zarządzaniu i Jakości tej Uczelni) za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej, o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości;
- kopia dokumentu potwierdzającego uzyskanie stopnia doktora;
- osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego – monografia „Profesjonalizacja działalności lobbingowej w świetle teorii i praktyki zarządzania. Studium badawczo-poznawcze”, Wydawnictwo Naukowe Akademii WSB, Dąbrowa Górnicza 2021;
- autoreferat zawierający opis dorobku i osiągnięć naukowych w języku polskim;

- wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny;
- oświadczenia dotyczące prowadzonych postępowań;
- kopie wybranych publikacji naukowych w ramach wyodrębnionych nurtów badawczych;
- kopie wybranych dyplomów, certyfikatów i zaświadczeń potwierdzających aktywność naukową, organizacyjną oraz dydaktyczną;
- nośnik pamięci zawierający kopie wybranych dokumentów złożonych w wersji papierowej.

Dostarczona dokumentacja jest kompletna i wystarczająca do przeprowadzenia oceny. Jednocześnie oświadczam, że nie jestem współautorką żadnej z opublikowanych przez dr Joannę Dzieńdziorę prac naukowych, a także recenzentem w procesach wydawniczych publikacji przedłożonych do recenzji.

Podstawowe dane o przebiegu pracy naukowo-dydaktycznej Habilitantki

Dr Joanna Dzieńdziora uzyskała stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu w 2007 r. na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Łódzkiego. Podstawę nadania stopnia stanowiła dysertacja „Rola okresowych ocen pracowników w zarządzaniu zasobami ludzkimi organizacji. Na przykładzie Służby Celnej”, której promotorem była dr hab. Wanda Błaszczyk prof. UŁ. Pracę zawodową Habilitantka rozpoczęła w 1997 r. w Izbie Celnej, natomiast od 2005 r. pracuje w szkolnictwie wyższym – początkowo w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu, a następnie w Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu oraz w Wyższej Szkole Ekonomiczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. Od 2013 r. do chwili obecnej dr Joanna Dzieńdziora jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Akademii WSB, wcześniej działającej pod nazwą Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej. W trakcie kariery zawodowej realizowanej w różnych instytucjach, Habilitantka pełniła różne funkcje, nie tylko związane z pracą naukowo-dydaktyczną, ale również funkcje kierownicze.

Ocena wskazanego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Dr Joanna Dzieńdziora jako istotne osiągnięcie naukowe opisane w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, wskazała monografię „Profesjonalizacja działalności lobbingowej w świetle teorii i praktyki zarządzania. Studium

badawczo-poznawcze”, opublikowaną w 2021 r. przez Wydawnictwo Naukowe Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej. Recenzentami wydawniczymi monografii byli: prof. zw. dr hab. Bogdan Nogalski, dr h.c. multi oraz prof. dr hab. Jan Klimek. Książka liczy 414 stron. Składa się z wprowadzenia, sześciu rozdziałów, zakończenia, bibliografii, spisu rysunków, tabel i załączników.

W monografii została podjęta problematyka profesjonalizacji działalności lobbingowej. Autorka połączyła w niej dwa zagadnienia – profesjonalizację, która stanowi interesujący przedmiot badań w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, zwłaszcza w subdyscyplinie zarządzanie zasobami ludzkimi oraz lobbing, który z kolei w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości nie jest często eksplorowanym zagadnieniem. Główne przesłanki, którymi kierowała się Habilitantka przy wyborze tematu dotyczyły: rozpoznania wyzwań związanych z rozwojem społeczno-gospodarczym i związanych z nimi problemów natury organizacji i zarządzania, a w ślad za tym konieczność uporządkowania terminologicznego pojęć profesjonalizm, profesjonalizacja i profesjonalista, dalej – opis działań związanych z profesjonalizacją działalności lobbingowej, która w kontekście problematyki zarządzania nie spotkała się z szerszym zainteresowaniem, na co wskazują przytoczone analizy bibliometryczne, a w końcu – stwierdzony przez Autorkę, brak skuteczności lobbystów w realizacji powierzonych im zadań. Jako uzasadnione jawią się zatem próby kategoryzacji poszczególnych pojęć, systematyzacji różnych podejść oraz budowania ram definicyjnych na potrzeby dalszych analiz, a także poszukiwanie rozwiązań służących zwiększeniu praktycznej użyteczności tego typu działań. Zakres ich wykorzystania zdaje się jednak dość ograniczony, ze względu na fakt, że lobbing w niewielkim stopniu odnosi się do problemów rozstrzyganych w ramach nauk o zarządzaniu.

Cel główny monografii jednoznacznie wskazuje, że Autorka zamierza opracować koncepcję profesjonalizacji działalności lobbingowej, uwzględniając wieloaspektowy kontekst kształtowania tej profesji, w dodatku w szerszej perspektywie niż tylko tej związanej z osobą lobbysty. Cel ten został uzupełniony o cele szczegółowe w podziale na teoriopoznawcze, metodyczne oraz utylitarne (s. 15). Zasadniczo cele zostały prawidłowo zdefiniowane, choć w niektórych przypadkach powielają założenia celu głównego (np. pierwszy cel metodyczny). Oceniając stopień realizacji celów, można uznać, że przeprowadzone przez Habilitantkę postępowanie badawcze umożliwiło ich osiągnięcie, choć poziom realizacji poszczególnych celów jest zróżnicowany. Postępowanie badawcze miało wieloetapowy przebieg, a jego realizacji służyły różnorodne metody badań. Wykorzystanie różnych metod miało umożliwić

weryfikację przyjętych hipotez (Autorka sformułowała hipotezę główną oraz sześć hipotez szczegółowych, s. 16) oraz udzielenie odpowiedzi na postawione pytania badawcze (s. 14), co, zważywszy na raport z badań, nie w pełni udało się osiągnąć. Odnosząc się do zakreślonych przez Autorkę ram koncepcyjnych i przesłanek stanowiących podstawę podjęcia tematu oraz poszukiwania skutecznych rozwiązań w zakresie profesjonalizacji działalności lobbingowej, szczególną uwagę zwraca kwestia – jakiego rodzaju zmiany w stanie działalności lobbingowej są pożądane i czy profesjonalizacja tej działalności jawi się jako zmiana kluczowa. Zamiar badawczy Autorki był realizowany poprzez studia literatury przedmiotu oraz badania empiryczne. Znalazło to odzwierciedlenie w układzie książki, który bazuje na, często spotykanym w naukach o zarządzaniu porządku – teoria, metodyka, empiria.

Część teoretyczna stanowi studium dotyczące profesjonalizacji i lobbingu, a jej głównym celem jest rozstrzygnięcie dylematów definicyjnych dotyczących tych terminów oraz opracowanie koncepcji profesjonalizacji działalności lobbingowej. Na podstawie szerokich studiów literaturowych obejmujących ok. 500 pozycji Habilitantka dokonała szczegółowej charakterystyki pojęć profesja i profesjonalizm, a wreszcie profesjonalizacja, rozpatrując ją w kontekście założeń polskiej szkoły prakseologii i ujmując z perspektywy przedmiotowej, podmiotowej i procesowej. Następnie odnosząc ją do działalności lobbingowej, skupiła się na konceptualizacji kategorii profesjonalizacji działalności lobbingowej i operacjonalizacji jej podstawowych elementów. Mimo sugestii, że w tej części monografii zastosowano systematyczny przegląd literatury, dopatrzeć się można raczej przeglądu narracyjnego oraz analiz bibliometrycznych, które, mimo że nie dają tak pogłębionego obrazu, jak przegląd systematyczny, to pozwalają poszerzyć wiedzę w zakresie tego, jak często i w jakim kontekście zagadnienia te są ujmowane w literaturze przedmiotu. W tej części podejmowanych jest wiele wątków. W odniesieniu do niektórych z nich rozważania można by z powodzeniem ograniczyć, np. prezentacja teorii interesariuszy. Jednocześnie niektóre wątki warto było rozwinąć, jak wątek dotyczący etyki w działalności lobbingowej czy źródeł proponowanej koncepcji profesjonalizacji tej działalności. Warto było również mocniej zaakcentować podstawy stawianych hipotez oraz potrzebę poszukiwania odpowiedzi w ramach określonych pytań badawczych. Mimo to, w mojej ocenie, ta część monografii jest jej najmocniejszą stroną. Stanowi udaną próbę porządkowania i systematyzowania dorobku w obszarze profesjonalizacji oraz działalności lobbingowej, w konsekwencji umożliwiając Autorce sformułowanie propozycji dotyczącej doskonalenia tego rodzaju działalności.

Część metodyczna z jednej strony wskazuje, że Habilitantka posiada wiedzę dotyczącą metod wykorzystywanych w naukach o zarządzaniu, z drugiej jednak, nie zawsze precyzyjnie się nimi posługuje lub je prezentuje. Na przykład już w opisie przebiegu procesu badawczego, na równi z metodami ilościowymi i jakościowymi zestawiono analizę działalności lobbingowej w Polsce. Ponadto wskazano, że w ramach postępowania badawczego realizowano *participatory action research*, a dalej – etnografię i teorię ugruntowaną. Jednak analiza zebranego materiału empirycznego oraz jego opis jednoznacznie tego nie potwierdzają. Docenić jednak należy, że dr Joanna Dzieńdziora podjęła próbę triangulacji metod realizując zarówno badania kwestionariuszowe, jak i wywiady pogłębione, w podziale na badania pilotażowe i badania właściwe, co umożliwiło zebranie określonych danych. Zostały one następnie poddane analizom i zaprezentowane w ostatniej części monografii.

Zawarte w części empirycznej wyniki badań własnych pozwalają nakreślić obraz działalności lobbingowej oraz działań służących jej profesjonalizacji, a także szans i zagrożeń z tym związanych. Pozwala to poszerzyć wiedzę w przedmiotowym obszarze. Zakres prowadzonych analiz jest jednak stosunkowo wąski. Odnosi się to zarówno do badań ilościowych, jak i jakościowych. Szczególnie potencjał metod jakościowych zdaje się nie być w pełni wykorzystany. Duży niedosyt budzi część poświęcona dyskusji wyników oraz część wnioskowa. Warto było mocniej zaakcentować głos Autorki w tej dyskusji, rozszerzyć zakres analiz porównawczych, komentarzy i ocen dotyczących uzyskanych wyników. W sposób szczególny należało wyeksponować konkluzje, do jakich doprowadziło Habilitantkę zrealizowane postępowanie badawcze. Ten element stanowiłby ważne dopełnienie prowadzonych rozważań, w kontekście zaproponowanej przez Autorkę koncepcji profesjonalizacji działalności lobbingowej. Tymczasem wartość dodana tej części dotyczy weryfikacji określonych zależności oraz waloru utylitarnego w postaci rekomendacji dotyczących realizacji działalności lobbingowej.

Odnosząc się do strony formalnej monografii należy stwierdzić, że jest ona prawidłowa. Tekst jest dobrze przygotowany redakcyjnie, mimo pewnych niedoskonałości językowych. Autorka zasadniczo prawidłowo operuje systemem pojęć, choć w niektórych przypadkach brakuje pewnej konsekwencji bądź precyzji, np. w jednym miejscu definiuje profesjonalizację jako doskonalenie, w innym prowadzi rozważania nad doskonaleniem profesjonalizacji.

W odniesieniu do całości opracowania docenić należy:

– usystematyzowanie teoretycznych podstaw i uporządkowanie definicyjne kategorii związanych z profesjonalizacją, jako perspektywy analizy działalności lobbingowej,

- realizację procedury badawczej z wykorzystaniem zróżnicowanych metod badań, w tym opracowanie narzędzi służących ocenie działalności lobbingowej,
- opracowanie koncepcji profesjonalizacji działalności lobbingowej,
- walor utylitarny związany z poprawą skuteczności lobbingu,
- w konsekwencji kategoria lobbingu staje się szerzej dyskutowana na gruncie nauk o zarządzaniu i jakości.

W tych obszarach monografia „Profesjonalizacja działalności lobbingowej w świetle teorii i praktyki zarządzania. Studium badawczo-poznawcze”, wskazana przez dr Joannę Dzieńdziorę jako główne osiągnięcie naukowe, opisane w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stanowi wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości.

Ocena istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej (w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

Zainteresowania naukowe Habilitantki koncentrują się wokół zagadnień związanych z problematyką zarządzania zasobami ludzkimi, rozpatrywaną w różnych kontekstach, w tym: uwarunkowań rozwoju karier kobiet, funkcji zarządzania zasobami ludzkimi oraz specyfiki małych i średnich przedsiębiorstw, a także zagadnień dotyczących przedsiębiorczości, zachowań organizacyjnych oraz zarządzania instytucjami publicznymi i organizacjami non-profit. Zagadnienia te stanowią przedmiot licznych publikacji naukowych, przygotowywanych zarówno indywidualnie, jak i we współautorstwie, w tym z pracownikami innych uczelni np. Silesian University, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie czy Politechnika Częstochowska. W okresie po uzyskaniu stopnia doktora Joanna Dzieńdziora opublikowała 119 prac naukowych, w tym: 3 autorskie i 1 współautorską monografię, 48 rozdziałów w monografiach (w tym 26 współautorskich), 39 artykułów naukowych (w tym 28 współautorskich). W dorobku posiada również 11 redakcji monografii oraz redakcje numeru w czasopiśmie Forum Scientiae Oeconomia i 16 numerów Zeszytów Naukowych Wyższej Szkoły Humanitas (zestawienie liczbowe osiągnięć zawarte w dokumentacji zawiera jednak pewne nieścisłości, np. powtórzenie numeru w wykazie redakcji naukowej monografii czy rozbieżności w sumach publikacji ujętych w tabeli zbiorczej). Wśród publikacji Habilitantki znajdują się artykuły w recenzowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym i krajowym, jak: Human Resources for Health, Sustainability, Marketing i Zarządzanie czy Przedsiębiorczość i

Zarządzanie, a także rozdziały w monografiach opublikowanych w wydawnictwach I poziomu, np. w Wydawnictwie Naukowym PWN czy w Difinie. Struktura opracowań wskazuje zarówno samodzielne, jak i współautorskie prace, co potwierdza, że dr Joanna Dzieńdziora posiada umiejętność współpracy z innymi badaczami.

W ramach aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej, Habilitantka wykazała m.in. współpracę z prof. Jarmilą Duháček Šebestową z Silesian University – School of Business Administration in Karvina oraz prof. Stefanem Hittmarem i prof. Vilianą Lendelą z University of Žilina. W ramach współpracy z ośrodkami krajowymi, dr Joanna Dzieńdziora akcentuje współpracę z naukowcami z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, m.in. z Beatą Buchelt, Alicją Miś czy Bernardem Ziębickim. Efektem tej współpracy są wspólne projekty badawcze oraz publikacje. Istotną aktywnością Habilitantki w ramach współpracy międzyuczelnianej jest również aktywność konferencyjna realizowana głównie w Czechach, na Słowacji oraz na Litwie, a także działalność dydaktyczna. Publikacje w opracowaniach zagranicznych, przygotowane w języku angielskim, w tym stanowiące efekt współpracy zarówno wewnątrz, jak i międzyuczelnianej, mogą świadczyć o podjęciu przez Habilitantkę wysiłków na rzecz umiędzynarodowienia dorobku. Obecnie dorobek publikacyjny dr Joanny Dzieńdziora nie jest jeszcze szeroko rozpoznawalny, o czym świadczy umiarkowana liczba cytowań. Treści załączonych publikacji wskazują, że obejmują one szeroki zakres zagadnień m.in. zarządzanie zasobami ludzkimi (w tym głównie ocenianie pracowników, rozwój kariery, motywowanie), a także planowanie strategiczne, strategie innowacji czy wreszcie problematykę lobbingu. Wskazuje to, że działalność lobbingowa stanowi istotny aspekt zainteresowań naukowych Habilitantki, rozpatrywany pod różnymi względami i w różnych kontekstach. Odnosnie całości dorobku publikacyjnego, zwraca uwagę jego istotna liczba oraz różnorodność. Tymczasem ocena jakościowa wskazuje, że jego wartość dodana jest umiarkowana. Na tym tle pozytywnie wyróżnia się publikacja „The enhancement of the employer branding strategies of Polish hospitals through the detection of features which determine employer attractiveness: a multidimensional perspective”, której jest współautorką.

Efekty swojej pracy naukowej dr Joanna Dzieńdziora upowszechnia również poprzez udział w krajowych i zagranicznych konferencjach i seminariach naukowych oraz poprzez realizowanie projektów i podejmowanie inicjatyw badawczych, w tym z krajowymi i zagranicznymi partnerami. Habilitantka uczestniczyła w 98 konferencjach naukowych, w tym 33 międzynarodowych. Podczas 32 konferencji wygłosiła referaty. Brała również udział w

pracach rad naukowych oraz komitetów organizacyjnych konferencji, zarówno o zasięgu międzynarodowym, jak i krajowym, w tym 15 razy w roli przewodniczącej komitetu organizacyjnego. Dr Joanna Dzieńdziora uczestniczyła również w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w ramach konkursów międzynarodowych (4 – w tym jeden projekt z programu Horyzont 2020 jest w trakcie realizacji), krajowych (5 - choć istotnym komponentem wielu z tych aktywności była działalność dydaktyczna), uczelnianych (9) oraz tzw. innych (9). W ramach programu Erasmus + odbyła 6 wyjazdów zagranicznych na uczelnie czeskie, słowackie i litewskie. Połowa tych wyjazdów miała charakter dydaktyczny, a połowa szkoleniowy. W swoim dorobku Habilitantka posiada również recenzje prac naukowych, w tym recenzję monografii, rozdziałów w monografii oraz artykułu. Współpracuje z sektorem gospodarczym realizując projekty badawcze i szkoleniowe, a także jest autorem ekspertyzy przygotowanej na zlecenie firmy Tech2 Market. Ponadto dr Joanna Dzieńdziora jest członkiem organizacji i towarzystw naukowych, w tym European Academy of Management, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego czy Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierowania. W 2017 r. Habilitantka otrzymała wyróżnienie za pracę naukowo-badawczą od Rektora Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej.

Uwzględniając działalność publikacyjną oraz działalność w zakresie realizacji projektów badawczych i upowszechniania ich wyników m.in. podczas konferencji naukowych stwierdzam, że osiągnięcia te potwierdzają aktywność naukową dr Joanny Dzieńdziora realizowaną w więcej niż jednej uczelni, w tym zagranicznej, a tym samym spełniają kryteria ustawowe.

Informacje dodatkowe

W przedłożonej do oceny dokumentacji zostały również zawarte informacje i osiągnięcia wykraczające poza kryteria ustawowe, dotyczące dorobku dydaktycznego i organizacyjnego Habilitantki. Wskazują one na dużą aktywność dr Joanny Dzieńdziora na tych polach. Dorobek dydaktyczny obejmuje prowadzenie zajęć na różnych poziomach studiów (I, II i III stopień, studia podyplomowe oraz MBA), z przedmiotów pokrywających się z obszarami zainteresowań naukowych, a także opracowanie programów studiów oraz materiałów dydaktycznych. Habilitantka pełniła/pełni funkcję promotora pomocniczego w dziewięciu przewodach doktorskich, z których jeden w 2021 r. został zakończony nadaniem stopnia doktora. Działalność dydaktyczna dr Joanny Dzieńdziora była doceniana również przez władze

uczelni, na których pracowała we wcześniejszych latach, o czym świadczą nagroda (2013) i wyróżnienia (2012) Rektora Wyższej Szkoły Humanitas w Sosnowcu.

Habilitantka wykazuje się również dużą aktywnością organizacyjną. Wiele inicjatyw w tym obszarze podejmowanych było we wcześniejszych miejscach zatrudnienia. Szczególną uwagę zwracają: organizacja i koordynacja akademickich biur karier działających przy Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu oraz Wyższej Szkole Ekonomiczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, członkostwo w senacie, w komisjach (np. ds. stypendialnych) czy w zespołach (np. ds. jakości kształcenia). Obecnie Habilitantka pełni m.in. funkcję sekretarza Katedry Zarządzania Akademii WSB. Obszar aktywności dydaktycznej i organizacyjnej dr Joanny Dzieńdziory oceniam bardzo pozytywnie.

Konkluzja

Na podstawie analizy przedstawionych do oceny osiągnięć naukowych dr Joanny Dzieńdziory, w szczególności monografii „Profesjonalizacja działalności lobbingowej w świetle teorii i praktyki zarządzania. Studium badawczo-poznawcze” oraz innych aktywności naukowych, w tym realizowanych w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury stwierdzam, że przy uwzględnieniu pewnych dylematów, dotyczących wartości dodanej osiągnięć naukowych, które zostały przedstawione w części analitycznej, kryteria ustawowe, niezbędne do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w art. 219 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) można uznać za spełnione. W konsekwencji popieram wniosek Habilitantki o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

